

ΣΑΝΘΗΣ ΝΑΘΑΝΑΗΛ 1781-1806

Ο Σανθής Ναθαναήλ γεν. Δ. Π. Παρχίδης
νήπιος το χωριό Μαίνουλα Θρακίας
της Αρδρον. Το οικογεν. 22' 1936
αριθ. 1 (επίσημο) εν
Φαίνολος. Τόμος 1ος κριτικής έργου.
δλ.

Δ. Π. Παρχίδης
Θρακίας
22' 1936
v. 36

Εξέδωκε Σανθής 1781 (Θρακία τ. C' 1935)
Περὶ τῆς ἀποστολῆς ἀρχὴν 1806,
ἐκ τῆς (ἐν 29) Ἀρδρον ἐπιπέδου
παρὰ τὴν ἀποστολὴν, περιέχοντα τὰ ἀποστολὰς
αἰμάτων, τὸ δὲ ἀποστολὰς ἀποστολὰς, τὸ δὲ ἀποστολὰς
κῆρας καὶ τὰ ἀποστολὰς ἀποστολὰς ἐ-
σθηνίας, Ἀποστολὰς ἀποστολὰς τῶν ἀποστολὰς
ποικίλων ἀποστολὰς τὸ ἀποστολὰς

(ἐπιπέδου)

* Περὶ τῆς ἀποστολῆς ἀποστολὰς
φαίνολος, ἰσὺς τῶν ἐν τῇ ἀποστολῆ-
σιν ἀποστολὰς 1821 Γεννηθῆναι
φαίνολος βδ. Δ. Π. Παρχίδης:
Ἰστορικὴ Ἀρδρον β'. v. 397 | 411.

(ἐπιπέδου)

αὐτῶ λογικὸν τοῦ Χριστοῦ ποιμνιον καὶ ἐξοικονομῆσαι ἀξιοπρεπῶς τὰ τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ»¹⁾).

Ἐν ἔτει 1793 ὁ Ναθαναὴλ φέρεται ὑπογεγραμμένος ἐν ἐκδοθέντι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο σιγιλλιώδει ἐπὶ μεμβράνης γράμματι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Νεοφύτου Ζ' περὶ τῆς Μεγάλης τοῦ Γένους Σχολῆς²⁾. Ἐπίσης φέρεται ὑπογεγραμμένος ἐν σιγιλλίῳ περὶ τῆς ἐν Κύπρῳ ἱερᾶς μονῆς τῆς Παναγίας τοῦ Μαχαιρᾶ, ἐκδοθέντι ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Γερασίμου τοῦ Γ' ἐν ἔτει 1795, κατὰ μῆνα φεβρουάριον, ἐπινεμήσεως γ'³⁾. Εἶναι ὡσαύτως ὑπογεγραμμένος καὶ ἐν τῷ πρὸς τὸν μητροπολίτην Πιρωναξίας, ὑπέρτιμον καὶ ἔξαρχον παντὸς Αἰγαίου Πελάγους Νεόφυτον τὸν Λαχοβάρην ἐν ἔτει 1801, Ἰουνίου 20, ἐκδοθέντι πατριαρχικῶ καὶ συνοδικῶ σιγιλλιώδει γράμματι⁴⁾. Φέρεται δὲ τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ κάτωθεν πατριαρχικοῦ καὶ συνοδικοῦ ἀφορισμοῦ, ἐκδοθέντος τῇ 25 Ὀκτωβρίου 1805 κατὰ τῶν ἀρματωλῶν⁵⁾.

Ἀποχωρήσας τοῦ μητροπολιτικοῦ του θρόνου ἐν κοιλίῳ γήρατι ὁ Ναθαναὴλ μετέβη εἰς Ἄνδρον, ἐγκατασταθεὶς εἰς τὸ γενέθλιον χωρίον του Μαΐνητες. Ἐφερε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ ὁ Ναθαναὴλ ἱκανὴν περιουσίαν εἰς χρήματα, ἀλλ' ὀλίγον μετὰ τὴν ἀφιξίν του ὑπέθεε θῆμα τολμηροτάτης κλοπῆς, ἣτις ἀπεστέρησεν αὐτὸν καὶ τῶν ἀπολύτως πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων καὶ περιήγαγεν εἰς στυγνὴν ἔνδειαν. Μετὰ τὸν μετ' οὐ πολὺ ἐπελθόντα θάνατόν του οἱ κληρονόμοι του τῇ συνδρομῇ τοῦ κοτζάμπαση Ἰωάννου Δ. Καμπανάκη ἀνεκάλυψαν τοὺς δράστας καὶ ἐπεστράφησαν πρὸς αὐτοὺς κατὰ τὸ πλεῖστον τὰ κλοπιμαῖα, καίτοι ταῦτα εἶχον περιέλθει καὶ εἰς πρόσωπα ἐκ τῶν σημαιόντων. Ἐπειδὴ δὲ σφίζονται μέχρι σήμερον ἀπόγονοι τούτων δὲν ἐπεκτεινόμεθα εἰς λεπτομερείας περὶ τῆς κλοπῆς ταύτης, ἣτις ἀπέμεινεν ἱστορικὴ⁶⁾.

1) Βλ. καὶ Κ α λ λ ι ν ἰ κ ο υ Δ ε λ ι κ ἄ ν η, Ἐπισκοπικοὶ Κατάλογοι, ἐν Ἐκκλησιαστικῇ Ἀληθείᾳ Κωνσταντινουπόλεως, ἔτ. ΚΗ' (1908), σ. 245.

2) Ἀρχεὶα τῆς Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς, ἐνθ. ἀν., ἔτ. ΚΒ' (1902), σ. 550.

3) Σ ἰ μ ο υ Μ ε γ ἄ ρ δ ο υ, Ἡ ἐν Κύπρῳ ἱερὰ μονὴ τῆς Παναγίας τοῦ Μαχαιρᾶ. «Ἐπετηρὶς Παρνασσοῦ», ἔτ. 1914, σ. 164.

4) Π. Γ. Ζ ε ρ λ ἔ ν τ ο υ, Πατριαρχικὰ γράμματα διατακτικὰ πρὸς τοὺς νησιώτας περὶ δουλικῆς ὑποταγῆς πρὸς τοὺς κρατοῦντας. «Δελτίον Ἱστορικῆς καὶ Ἐθνολογικῆς Ἐταιρείας», τ. Θ' (1926), σ. 115.

5) Τ ἄ κ η Χ. Κ α ν δ η λ ῶ ρ ο υ, Ὁ ἀφορισμὸς τῶν ἀρματωλῶν κατὰ τὸ ἔτος 1805. Περιοδ. «Μαλεβός», ἔτ. Δ' (1924), σ. 253.

6) Κατ' ἀφήγησιν πρὸς τὸν γράφοντα τοῦ ἐκ Μαινήτων Ἀριστείδου Φούντου, συγγενοῦς τοῦ ἱεράρχου.

Ἐν τῷ Κώδικι τοῦ ἐν Μεσαρίᾳ τῆς Ἄνδρου ἱεροῦ ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου ἀναγινώσκειται ἐν σ. 232 τὸ ἐξῆς σημεῖωμα :

«ἀφιερωσέ ὁ ἅγιος δεσπότης ναθαναήλ ἕνα δισκοπότηρο ασιμένις».
 Ἐἶναι δὲ τὸ δισκοπότηρον τοῦτο τορευτικῆς τέχνης ἔργον ὄχι ἀνάξιον λόγου, φέρον ἐπὶ τῶν παρειῶν αὐτοῦ ἀναγλύφως διαφόρους ἱεράς παραστάσεις, ἐσωτερικῶς δὲ ἐν τῷ μέσῳ διάζωμα χρυσοῦν. Κύκλῳ δὲ αὐτοῦ τὴν ἐξῆς ἐγχάρακτον ἐπιγραφὴν :

† ΜΝΗΣΘΙΤΙ ΚΥΡΙΕ ΝΑΘΑΝΑΗΛ ΑΡΧΙΕΡΕΩΣ
 1796. Ἦτοι

† Μνήσθιτι Κύριε Ναθαναήλ Ἀρχιερέως, 1796.

Καὶ ἐν τῷ κατὰ τὴν πόλιν τῆς Ἄνδρου καθεδρικῷ ναῷ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου σφύζεται ἀργυρήλατον τορευτὸν εὐαγγέλιον ἀνήκον ποιεῖ εἰς τὸν Ναθαναήλ, κατὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἐπιγραφὴν ἔχουσαν ὡδε :

† Κτήμα τοῦ ταπεινοῦ μητροπολί-
 του Ξάνθης Ναθαναήλ.

1795

Ἡ ἐπιγραφὴ διὰ συμπελεγμένων κεφαλαιωδῶν γραμμάτων κατὰ τὸ βυζαντιακὸν ἰδιότυπον.

Ἐν δὲ τῇ ἐν Ἄρνη μονῇ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς, τῇ ἐπικεκλημένῃ Ἁγία, εὔρηται ἀργυροῦς ἐπίχρυσος σταυρός, λίαν τεχνηέντως εἰργασμένος, φέρων ἐπὶ τῆς βάσεως αὐτοῦ τὴν ἐπιγραφὴν :

ΚΤΗΜΑ ΞΑΝΘΗΣ ΝΑΘΑΝΑΗΛ ΕΤΟΣ ΔΨΥΕ'

Τοῦ Ξάνθης Ναθαναήλ σφύζονται ὡσαύτως εἰς τὸν ἐν Κορθίῳ βυζαντινοῦ ῥυθμοῦ ναόν τῶν Ἁγίων Πάντων ἐν ἀργυροῦν τορευτὸν εὐαγγέλιον καὶ εἰς βυζαντινὸς πολλῆς ἀξίας λιθοκόλλητος σταυρός, ἅτινα τῇ μεσολαβήσει τοῦ ἐν τοῖς πρόσθεν ἀναφερομένου κοτζάμπαση Ἰωάννου Καμπανάκη ἐδωρήθησαν ὑπὸ τῶν κληρονόμων τοῦ Ναθαναήλ εἰς τὸν ἐν λόγῳ ναόν, τὸν ὅποσον ἀδρᾶ δαπάνη ἀνήγειρεν ὁ νεώτερος ἀδελφός τοῦ κοτζάμπαση τούτου Μελέτιος Καμπανάκης, διατελέσας ἐπὶ μακρὸν πρωτοσύγκελλος τῆς Μητροπόλεως Σερρών. Περὶ τοῦ τελευταίου τούτου γράφομεν ἄλλα.

Σεραφεῖμ.

Ὁ αἰοίδιμος ἱεράρχης Σεραφεῖμ ὁ Γρόσος, ὅστις κατέστη περιώνυμος διὰ τὴν κατολίαν ἐν Σμύρνῃ δρᾶσίν του, ἐγεννήθη ἐν Κορθίῳ τῆς Ἄνδρου. Σήμερον ἡ οἰκογένεια Γρόσου (καὶ οὐχὶ Δρόσου, ὡς ἐσφαλμένως ὑπὸ πολλῶν γράφεται) ἔχει ἐκλείψει ἐξ ἀρρενογονίας, ἦτο ὁμως ἐκ τῶν